

Amphibolus et illusterrime Domine. Et si sciam distinguere te propterea
 sic gravioribus negotiis, ut interpretare tractatum vnum adeo occupatum non
 videatur esse prudentia aut humanitatis, sed indiscreta potius temeritas et
 insipientia: non videtur tamen ad amplitudinem tuam (cum summam hu-
 manitatem et quo mihi primis patuit aditus ad amicitiam tuam) semper sum ex-
 pertus, cum summa prudentia et benignitate conjunctam scriberet, ut intelli-
 gat Dominus, alloquuntur jam esse me, istos duos, Dominum Wymanon et
 Dominum Benyga, qui me benigni videri acceperunt. Observo Domine
 et cum omni gratiarum actione agnosco, te de meis commodis et ornamentis
 non cogitare modo, sed iis promovendis summo studio adeo sumo incumbere,
 ut omnino, si nolem, non deam struati aut familiae Hamictoria inde
 natus sum esse didicisti (quod maxime nolle debito: sed tui etiam quibus
 ab infanti aetate me didicisti studium haberi indignum; et in primis
 gloriosa vocatum et honorato ministerio, cui infirmitas, infamia; dili-
 genter intunda mihi ratio sit, qua istam tuam ad me sustentandam et
 augendam, tam propensam voluntatem plurimum et apud me esse, et sumptu
 fore significem: donec aliqua saltem ex parte tibi persolvam quod interim
 a me deberi non solum non distingo, sed etiam apud omnes libentissime
 prae dico. Te virum omni genere virtutis et constantiam summa dignitate pro-
 ditum, acerrime in cognoscendis hominibus iudicij, pro eam officij gravis, huius
 studij quod ad meam utilitatem aut laudem attinet, praeferre. Non
 despero, sed in Domino Deo meo Confido fore, ut omnes qui nos norunt,
 Andra tua non male in peregrinum exulum, impense existimant: et tu quae
 tibi a mi officia debentur, ea non contemnenda aliquando percipias: longi
 vii maturitas dum veniat, cum interim me officij summa cum benevolentia tui me
 moriam sanctissimam et religiosissimam colere: sicut tuam humanitatis fore spero, iam
 voluntatem, quam ad me perveniendam sponte tua contulisti, perpetuo retinere, do-
 rumq; illud opus misericordiae et charitatis quod cepisti, persequere et perficere. Quorum
 alterum ego, quantum possem diligentissime faciam: alterum tu ut facias, propter
 mirabilem naturam tuam benignitatem, video te non esse admonendum, idcirco singularem
 tuam prudentiam, cui me ipsum commendo, rem omnium permitto. Dominus omnia alinda
 famulij, proquam graue esse prosertum peregrino exuli non ignorat.
 Non dum Illustrissimam Principem salutavi, ut quae celsitudinis meritis te animo
 saltem agerem, si non exsolberem gratias, de quo officio debito te consulam quibus
 de video. Interim hoc mihi semper erit in votis, ut Illustrissimam Principem facere
 siam, jam nunc licet facultate et rerum copia nulla secundam, ^{Deus, opt. max.} persequere
 ac prospere, et confidit in primis, duntaxat ipsum altissimum formidat, eumque
 in posterum quotidie, sicut adhuc fecit, magis magisque fortunat, et licet om-
 nibus vita commodis, claritate magis magisque fulgeat, et posteris omnibus sit ex-
 ampliar felicitatis.

Sed me illius Dominum non videtur
 se proficit Domino: Et si sciam distinguere te propterea
 quibus minus se facilius in me persequere intenda et
 ad plures persequere.
 Illustrissimus Abbellius
 Aug. 37

Constantijne et Augustijne
Dommis
21/11/1711

